

Sernbanestyrelsen tidligere har vedtaget et andet Forslag, men som nu er blevet frasat, og at man har søgt at dække det, efter min Mening, aldeles Uforsvarlige i en saadan Vanfælmødighed, ved i meget haarde Ord at kaste Skylden over paa Indenrigsministeren, som paa ingen Maade havde forskyldt det af Selskabet, og dertil kommer, at der foreligger ikke mindre end to Generalforsamlings Beslutninger, som gaae i stil modfat Retning af, hvad der nu foreligger. Som bekendt foreslog man at forelægge Banegaarden til det Sted, der nu paa tænkes, men det blev dengang forkastet af finansielle Grunde, og det forholdes sig ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler sagde, at efterat Bestyrelsen havde vedtaget, at Banegaarden skulde blive paa det nuværende Sted, blev denne Beslutning af enbeel Aktionærer bestridt paa Generalforsamlingen, men vandt dog Medhold.

Det vilde være under Regjeringens og Rigsdagens Værdighed at indlade sig paa en Kritik af det hele forunderlige Spil af alle de Interesser, Ibeer og Intriguer, der have indvirket paa den uansvarlige Generalforsamlings Beslutning, men Faktum foreligger. Der var altsaa for mig Grund til at overveie, om det gik an at henvende sig til Hans Majestæt Kongen og til Rigsdagen med den Mulighed for Die, at hvad vi her vedtage, kunde blive forkastet af en saadan anonym Generalforsamling og saaledes blive forvandlet fra en Lov til et ørkesløst og dødt Forslag. Den samme Betænkelighed havde jeg ingenlunde, forsaavidt Sagen angik Regjeringen. Jeg havde ved en tidligere Leilighed henvendt mig til Finansministeren, Krigsministeren, kort sagt, til alle vedkommende Autoriteter, for at tilveiebringe lignende fordeelagtige Wilkaar for Selskabet, hvorfor jeg dog kun høstede meget ringe Tak, men dette har selvfølgelig ikke kunnet indeholde den mindste Betænkelighed for mig med Hensyn til at gjentage det paany, selv med den Mulighed for Die, at det ikke førte til bedre Resultat — saalænge det blev indenfor Regjeringens Omraade. En anden Sag er det derimod, naar Sagen skal bringes ind under Lovgivningsmagten. Det er nu imidlertid paa den anden Side aldeles klart, at skil Beslutningen tages og sættes i Værk, saa maa det stee n. u. Det er,

som den ærede første Taler fremhævede, meget sandt, at der allerede er givet enbeel Penge ud, der vilde være spildte ved Vedtagelsen af den nu foreslaaede Forandring; men det er ligesaa vist, at det umuligt gaaer an at standse hele Arbeidet i et heelt Aar, hvilket vilde stee, saafremt man ikke nu gaaer ind paa Forslaget, saaledes at altsaa naar Rigsdagen næste Gang traadte sammen, Alt stod i den samme Stilling som nu. Hvad angaaer Projektet til Nørrebro, saa, om ogsaa Alle vare enige i, at det var den rette Plads at anlægge Banegaarden paa, troer jeg dog Ingen vilde foreslaae dette udført nu, da man saa vilde bortkaste ikke 25,000, men paa det Nærmeste 180,000 Rb.; dette Projekt er altsaa for bestandig præjudiceret. Det Samme vilde være Tilfældet med Hensyn til den nu foreslaaede Forandring, dersom den først skulde stee efter et Aars Forløb. — Naar man nu i og for sig er overbevist om, at det er det Rette, der saaledes foreslaaes, saa troer jeg, at haade Regjering og Rigsdag bør affee fra alle underordnede Hensyn og gjøre, hvad de troe er til Landets Bedste, og det er virkelig en overordentlig vigtig Sag, om ikke for hele Riget, saa dog for Rigets største Kommune, som inbtager en betydningfuld Plads i hele Landets Samfærdselsforhold, at der er en velbeliggende, stor og hensigtsmæssig Banegaard som Centrum for det hele Sernbanesystem i Landet, i alt Fald paa Nerne.

Forsaavidt dette Forslag nu gaaer ud paa ikke at bevilge, men kun at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at bevilge, maa jeg bringe i Erindring, at dette i og for sig ikke er stridende imod Lovgivningsmagtens Værdighed, og allermindst kunde dette paaberaabes her, da den hele Lov om den nordsjællandske Bane i Formen var en Bemyndigelse og dens Virksomhed aldeles beroede paa, om Aktieselskabet, som derved gaves Udsigt til at erholde Koncession, vilde benytte denne eller ikke. Man kan sige, at det hele nordsjællandske Sernbanespørgsmaal er blevet afgjort af Generalforsamlingen, efterat Loven var givet, og det nu foreliggende staaer saaledes i nøie Samklang dermed. Men dernæst har jeg ikke den allermindste praktiske Tvivl om, at Generalforsamlingen nu ligesom Bestyrelsen maa være kom-